

der kan ske ændringer her og dér for at opnå et bedre resultat, og med et bedre resultat mener jeg både for borgerne og for de ansatte og for samfundet og lokalsamfundets økonomiske ressourcer.

Derfor siger vi ikke nej til udliciteringer. Vi siger ja til et ordentlig indrettet redskab, der kan bruges til at afprøve, om vi gør tingene godt nok. Men vi siger for mit vedkommende også nej til privatiseringer, for privatiseringer i min terminologi er jo ensbetydende med, at man på forhånd har truffet beslutning om, at tingene skal lægges ud, at der ikke bliver gensidige muligheder for at prøve ting af, hvem der er bedst.

Jeg så med interesse, at rengøringspersonalet på Landbohøjskolen for nylig havde vundet en udliciteringsprøve, og det synes jeg er rigtigt, at der må være gensidigt lige muligheder, som også hr. Torben Lund nævnte det i sit indlæg om Hovedstadsområdets Trafikselskab.

Jeg er nødt til nu at gøre et par bemærkninger om Europa og Vestunionen. Det er et vigtigt tema, det har spillet en stor rolle i debatten. Jeg skal gøre det så kort, jeg overhovedet kan.

Jeg vil gerne starte med at sige, at når hr. Anders Fogh Rasmussen og hr. Hans Engell insisterer på, at nu skal regeringen melde klart ud, hvilke krav regeringen har til den kommende regeringskonference – regeringen er for fodslæbende og for nølende ifølge dem – så må jeg sige, at det synspunkt er jeg meget, meget overrasket over.

Må jeg minde om, at Folketinget allerede den 21. februar i år debatterede den kommende regeringskonference. Må jeg minde om, at vi alle blev enige om at vedtage en dagsorden, der opfordrede regeringen til i efteråret, dette efterår, at optage forhandlinger med Folketingets partier om udformningen af forhandlingsgrundlaget for regeringskonferencen i 1996.

Det gør vi. Den køreplan følger vi naturligvis, og vi gør det uden fodslæb.

Så er jeg enig med dem, der har sagt, at hvis V og K vil begå samme fejl, som den tidligere regering begik, da man forberedte sig op til den folkeafstemning, vi havde den 2. juni for nogle år siden, så skal man bare insistere på, at nu skal der ellers hugges til uden en ordentlig grundlæggende debat. Den går ikke. Det er ikke regeringens linje. Alle oplysninger skal lægges frem. Vi skal have en god, bred Europadebat. Vi har allerede færdiggjort en rapport fra Sikkerheds- og Nedrustningspolitisk Udvalg om Vestunio-

nen. Om en uge kommer der en rapport fra Udenrigsministeriet om EU's institutioner og vurderinger af regeringskonferencen, refleksionsgruppens arbejde er godt i gang, og vi får nye rapporter fra Kommission og fra andre EU-institutioner.

Nu skal vi ikke presse noget ned over hovedet på folk i Danmark. Vi skal heller ikke true. Vi skal have en åben og veltillirettagt debat op til forhandlingerne i efteråret om regeringens forhandlingsoplæg til regeringskonferencen, under regeringskonferencen og i slutningen af og efter regeringskonferencen.

Jeg behøver vel ikke at tilføje, at regeringens overordnede prioriteter sandelig ikke savner klarhed. Udvidelse, ja; bedre miljø, ja; mere åbenhed, ja; mere vækst og beskæftigelse, ja; og jeg deler helt hr. Jørgen Estrups grundsyn: Udvidelsen er det vigtigste, udvidelsen mod Øst- og Centraleuropa er det, der kan give folk i Danmark en fornemmelse af noget at kæmpe for i europæisk sammenhæng, fordi det hænger så direkte sammen med fredelige vilkår i fremtiden.

Vestunionen var der megen debat om i dag, en debat, der er vigtig. Bølgerne er gået højt om det tema. Jeg skal hæfte mig ved et par enkelte synspunkter. Jeg må sige til hr. Jørgen Estrup og hr. Gert Petersen, at jeg er ganske enig i hr. Jørgen Estrups og hr. Gert Petersens karakteristik af hr. Anders Fogh Rasmussens indlæg. Det mindede uhyggelig meget om 1950'ernes koldkrigsopfattelse; det mindede uhyggelig meget om en tid, vi heldigvis har forladt.

Derfor savnede jeg egentlig min partimæssige kollega hr. Jens Risgaard Knudsen heroppe på talerstolen, da jeg med interesse lyttede til hr. Uffe Ellemann-Jensens indlæg, som jo var betydelig mere nuanceret, og som jo helt anderledes påpegede, at vi for det første er i en fuldstændig anderledes sikkerhedspolitisk situation, end vi var i 1950'erne. For det andet, at der naturligvis er risici i det gamle sojvetrussiske område, det, vi nu kalder SNG. Jeg er ganske enig. Der er risici. Der er urocentre. Vi har set nogle af dem, og der kan komme flere.

Se, det var jo en helt anderledes nuanceret opfattelse, og havde hr. Jens Risgaard Knudsen set muligheden – hvad jeg tror han havde – så ville han sikkert have stået her og sagt: Jeg oplever nu, at hr. Uffe Ellemann-Jensen sætter sin politiske ordfører på plads. Hvis hr. Uffe Ellemann-Jensen også har opfattet det på den måde, så har jeg egentlig ikke mere at tilføje.